

Nieuw-Vlaams Magazine

april 2015

- Begrotingscontrole: iedereen draagt een steentje bij
- Liesbeth Homans pakt preventie van radicalisering stevig aan

Kracht van Verandering Motor van Vooruitgang

MAGAZINE VAN DE

NVA
DENKEN.DURVEN.DOEN.

26 100

Zoveel mensen volgden onze partij op Twitter op het moment van schrijven. Daarmee is de N-VA niet alleen op Facebook - met meer dan 59 000 volgers - maar ook op Twitter de absolute en onbedreigde nummer één! Volgt u ons al voor meer nieuws en informatie? Doen!

Rik Torfs, rector KULeuven

@torfsrik op 10/04/2015

De grootste bedreiging voor het voortbestaan van België zijn 'belgicisten' met een minachting voor Vlaanderen.

Minister van Financiën

Johan Van Overtveldt

@jvanoverveldt op 14/0/2015

Nieuwe cijfers OESO tonen dat historisch gegroeide belasting op arbeid omlaag moet. 1ste tax shift is een feit, 2de tax shift is in de maak.

Goed bezig

Van november tot eind maart organiseerde de N-VA een ledenwervingsactie onder haar afdelingen. Na een lange nek-aan-nekrace met Horebeke en Wichelen slaagde N-VA Langemark-Poelkapelle erin om het meeste nieuwe leden te werven per duizend inwoners. De West-Vlaamse afdeling wint een gespreksavond met Bart De Wever. N-VA Zemst kende op haar beurt de grootste netto groei. Zij wordt getraceerd op een rondleiding en lunch in het Vlaams Parlement met minister-president Geert Bourgeois en fractievoorzitter Matthias Diependaele. Proficiat aan de winnaars, en oprechte dank aan alle afdelingen voor hun inzet! U kan de uitslag in detail terugvinden op www.n-va.be/nieuws/ledenwervingswedstrijd.

De N-VA lanceerde op 21 april een nieuwe campagne. Geen verkiezingscampagne deze keer, maar een campagne die toont dat de N-VA dé brede volkspartij is die werkt aan de Verandering en Vooruitgang voor alle Vlamingen. Bent u al #Helfie? U leest er meer over op de bladzijden 24 en 25. En op www.n-va.be/vooruitgang.

"Ik vind dat linkse stemmen zich in het islamdebat vaak vergissen. Ze hebben bijna blindelings sympathie voor de islam, omdat ze moslims beschouwen als een onderdrukte minderheid, die vroeger het slachtoffer was van koloniale misdaden. En dat kan wel zo zijn, maar het mag je niet verhinderen om de waarheid te zeggen."

Filosoof Maarten Boudry (UGent)
Knack.be (15/04/2015)

Goed bezig (bis)

In tijden van crisis moet de overheid mee de tering naar de nering zetten. Dat heeft deze Vlaamse Regering maar al te goed begrepen. Op voorstel van minister-president Geert Bourgeois heeft ze nu ook de ministerkabinetten hervormd. Alleen al op de medewerkers van gewezen ministers wordt zo jaarlijks een half miljoen euro bespaard.

12

Zowel de Vlaamse als de federale regering slaagde erin nog voor de paasvakantie haar begrotingscontrole rond te krijgen. Matthias Diepen-daele en Hendruk Vuye geven uitleg.

13

Een betere samenwerking rond de problemen met illegale migratie: dat was de rode draad tijdens een werkbezoek van Theo Francken aan Marokko.

16

Negentig ton rattenvergif ligt er langs Vlaamse wegen. Te veel, vindt Vlaams volksvertegenwoordiger Jelle Engelsen.

20

De schrijnende toestanden in de kinder- en jeugdpsychiatrie zijn mensonterend. Vlaams volksvertegenwoordiger Björn Anseeuw trekt aan de alarmbel.

Motor van Vooruitgang

© Joris De Boek - magneet.be

De N-VA is weer aan het campagnevoeren. Niet om de mensen te overtuigen om op de N-VA te stemmen, maar om duidelijk te maken dat de kracht van verandering de motor van vooruitgang is.

Na jaren van stilstand is dit land weer in beweging. Er zijn lastenverlagingen voor werkende mensen én bedrijven. De pensioenhervorming vermindert de vergrijzingskost met de helft. We dringen het tekort terug en de economie trekt aan. Er is een sterk veiligheidsbeleid, met een gemotiveerd politiekorps en een inzetbaar leger. Het migratiebeleid is streng maar rechtvaardig. Kortom, de Verandering werkt.

Maar dat is niet enkel dankzij de N-VA. Verandering kan er alleen komen als we er allemaal samen onze schouders onder zetten. En dat is de centrale boodschap van deze campagne. De N-VA is de motor van vooruitgang, maar we moeten er met zijn allen gaan achter staan om de boel terug in beweging te krijgen. We moeten de handen uit de mouwen steken.

Gele hand

Daarom verandert ook ons symbool. Het V-teken - dat stond voor Verandering, Vooruitgang, Vlaanderen - wordt een hand. Een uitgestoken hand aan al wie de vooruitgang wil verwezenlijken. Aan al wie de hand aan de ploeg wil slaan. Aan iedereen die een handje wil toesteken.

Ook u kan uw steentje bijdragen. Door een #Helfie te worden en ons te ondersteunen in concrete acties. Want de N-VA is een gemeenschapspartij die er voor iedereen is. Wij gaan vooruit, maar wij laten niemand achter.

U kan ons op verschillende manieren helpen. Door bloed te geven tijdens onze Roodshow in mei en juni, door nu al te doneren voor Kom op tegen Kanker, of door de affiche op te hangen die u bij dit magazine terugvindt. En door naar onze familiedag te komen op zaterdag 30 mei in de Schorre in Boom. Want daar vieren we samen 1 jaar Vooruitgang.

Vergeet u niet in te schrijven! Tot in Boom.

Bart De Wever
Algemeen voorzitter N-VA

Iedereen gebaat bij elektronisch sociaal dossier

OCMW's blijken vaak niet de nodige medewerking te verlenen aan strafrechtelijke onderzoeken naar sociale fraude. De maatschappelijk assistenten beroepen zich daarvoor op hun beroepsgeheim. "De invoering van het elektronisch sociaal dossier kan een oplossing bieden", vindt Sarah Smeyers, die in de Kamer een wetsvoorstel daartoe indiende.

"Naar analogie met het elektronisch medisch dossier bevat zo'n sociaal dossier de persoonsgegevens die een OCMW verzamelt in het kader van een sociaal onderzoek", verduidelijkt Sarah Smeyers. "En het kan eveneens worden geraadpleegd door alle bevoegde overheidsdiensten die daar belang bij hebben, onder gedeeld beroepsgeheim."

Informatie uitwisselen

De structurele gegevensoverdracht tussen de diverse instanties zorgt niet alleen voor een administratieve vereenvoudiging maar ook voor een efficiëntere opsporing van sociale fraude. Ook de klanten zijn beter af: door de informatiedeling moet een OCMW-klant die verhuist naar een andere stad niet langer wachten op OCMW-steun tot het sociale onderzoek helemaal opnieuw is afgerond.

Sarah Smeyers: "Het elektronisch sociaal dossier maakt efficiëntere opsporing van sociale fraude mogelijk."

Donorkaart laat zich niet weigeren

In vergelijking met andere landen heeft België relatief veel orgaandonoren. Toch is er nog steeds een tekort en blijven de wachtlijsten aangroeien. "Daarom moeten er meer donoren bijkomen. Dat kan onder meer door de invoering van een donorkaart", stelt Kamerlid Valerie Van Peel.

In ons land is iedereen bij wet automatisch donor. Toch blijven er in de praktijk heel wat problemen. Al te vaak weigeren bijvoorbeeld familieleden de afstand van organen door de emoties van het moment.

Huisarts centraal

Omdat het huidige wetgevende kader niet volstaat, pleit Valerie Van Peel voor de invoering van een donorkaart, in afwachting van een volledige digitalisering via de elektronische identiteitskaart (e-ID). "In de

vorige legislatuur al diende toenmalig senator Louis Ide daarvoor een uitstekend wetsvoorstel in. Dat willen we weer op de agenda zetten." In dat voorstel speelt de huisarts een belangrijke rol. "Zo wordt iedereen meteen ook degelijk geïnformeerd over het potentiële donorschap. Bij iemand die zich actief heeft laten registreren, wordt het moeilijker voor de familie om achteraf te weigeren."

Ruimte voor interpretatie

Er is in Vlaanderen voldoende ruimte bestemd voor bedrijventerreinen. Maar wat als bedrijventerrein is ingekleurd op de bestemmingsplannen, wordt te traag ontwikkeld. "Aan de oorzaak daarvan liggen onder meer de strenge vestigingsvoorwaarden, die bijna elk bedrijf uitsluiten", stelt Vlaams Parlementslid Axel Ronse vast.

"Daardoor moeten ondernemers lang wachten voor ze kunnen uitbreiden of zich ergens kunnen vestigen", vervolgt hij. "Dat is nefast voor onze economische ontwikkeling. De schaarste aan ruimte die daardoor ontstaat jaagt onze ondernemers naar Wallonië en het buitenland."

Duidelijkheid scheppen

Axel Ronse vroeg de bevoegde minister Schauvliege (CD&V) om duidelijkheid te scheppen via een omzendbrief waarin de interpretatie van diverse voorschriften wordt verduidelijkt. De minister antwoordde dat idee genege te zijn, maar gaf ook aan dat met de opmaak van het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen die zaken uitgebreid zouden worden gecommuniceerd. "Daar kan ik mee leven," besluit Ronse, "op voorwaarde dat dit op korte termijn gebeurt."

Topsportstatuut met de 'F' van 'Flexibel'

Dankzij het topsportstatuut F kan jong sporttalent sinds vorig schooljaar een flexibel leertraject volgen in het gewone middelbare onderwijs, buiten de topsportschool. Dat dit geslaagde proefproject wordt voortgezet, kan Vlaams Parlementslid Herman Wynants enkel toejuichen. “Bovendien hebben ook andere sportfederaties nu de mogelijkheid om erin te stappen.”

Vorig schooljaar vatten 22 leerlingen zo'n flexibel leertraject aan in samenwerking met Tennis Vlaanderen en de Voetbalfederatie Vlaanderen (VVF). Dit schooljaar kregen 18 jonge talenten het topsportstatuut F toegekend. Voor de volgende schooljaren hebben al zeven andere topsportfederaties interesse getoond, liet Vlaams minister van Sport Philippe Muyters aan Herman Wynants weten.

Jong sporttalent hoeft niet langer naar de topsportschool om zich te ontwikkelen.

Talentontwikkeling op maat

“We moeten onze jonge toptalenten kansen bieden om zich te ontwikkelen, zowel op sportief als op educatief vlak”, verklaart Wynants. “Daarom vindt onze partij het belangrijk om in te zetten op talentontwikkelingstrajecten binnen én buiten de topsportschool, zodat voor elk talent een traject op maat kan worden uitgestippeld.”

België uit Francophonie

Vlaams Parlementslid Karl Vanlouwe wil dat België zijn lidmaatschap opzegt van de Organisation internationale de la Francophonie (OIF), die de landen verenigt waar Frans wordt gesproken. Hij wordt daarin bijgetreden door Vlaams minister-president Geert Bourgeois. Beiden zien geen meerwaarde in dat lidmaatschap, enkel een aanleiding tot (spraak)verwarring.

Naast de Franse Gemeenschap is ook de federale staat volwaardig lid van de Francophonie. Nochtans is de bescherming van taal een gemeenschapsbevoegdheid. “De federale staat kan in principe geen lid zijn van internationale organisaties waarvan de bevoegdheden of het mandaat betrekking hebben op ‘exclusieve’ bevoegdheden”, vindt Bourgeois. Dat zijn bevoegdheden die uitsluitend aan de deelstaten zijn toegewezen.

Logische evolutie

De minister-president verwijst ook naar de Nederlandse Taalunie. Oorspronkelijk opgericht door een verdrag tussen België en Nederland, speelt de federale staat daarin geen enkele rol meer. Dat is de logische consequentie van de evolutie van dit land.

Veelzeggende stilte

Cielte Van Achter: “Het ene winkelcentrum is duidelijk het andere niet.”

“Terwijl de sp.a en Groen in Vlaanderen hard van leer trekken tegen Uplace, zijn diezelfde partijen in Brussel opvallend stil rond die andere winkelcentra: Docks Brussel en NEO”, merkt Brussels parlementslid Cielte Van Achter op.

De socio-economische vergunning van Docks Brussel, uitgeschreven toen Groen de staatssecretaris van Mobiliteit leverde, werd vernietigd omdat de mobiliteitsknoop niet ernstig werd aangepakt. Cielte Van Achter legde minister-president Rudi Vervoort (PS) daarover al meermaals op de rooster, echter zonder gevolg. “De Brusselse regering minimaliseert de mobiliteitsproblemen,” stelt zij, “terwijl de geplande mobiliteitsinvesteringen in Vlaanderen een absolute voorwaarde zijn voor de komst van Uplace.” Mobiliteitsminister Pascal Smet (sp.a) neemt het probleem evenmin ernstig en stelt dat hij het dossier nog moet krijgen van zijn administratie. “En dat terwijl de ruwbouwer al bijna staat”, aldus Van Achter.

Belangenvermenging

Ook dat andere Brusselse project, NEO, roept vragen op. Zo zijn het Gewest en de Stad Brussel zelf de grootste aandeelhouders. Het Gewest investeert 335 miljoen euro. “Pure belangenvermenging, waarbij de overheid zichzelf de vergunningen uitreikt”, concludeert Van Achter.

Schijn bedriegt

Staatssecretaris voor Asiel en Migratie Theo Francken wil ‘schijnerkenningen’ strafbaar maken. Daarbij wordt een kind erkend om aan verblijfspapieren te geraken. Dat achterpoortje sluiten is een van de negen nieuwe maatregelen waarmee de staatssecretaris schijnrelaties wil aanpakken.

“We zien het hele fenomeen van de schijnrelaties verschuiven”, verduidelijkt Francken. “Vroeger had je schijnhuwelijken. We hebben die harder aangepakt, en vervolgens kreeg je schijnsamenwoningen.” Het fenomeen van de schijnerkenningen is nu een recente volgende fase. “Zwangere vrouwen laten hun kind wel eens hier erkennen om zo aan verblijfspapieren te komen. Soms betalen ze daarvoor, soms misleiden ze de erkenner”, aldus de staatssecretaris.

Voorlopig ongestraft

Vorig jaar stuurde de Cel Schijnrelaties zeventien verdachte erkenningsdossiers naar het parket van Oost-Vlaanderen. Vandaag kan het parket aan de rechtbank vragen om zo’n erkenning te vernietigen. Maar een wet die de betrokkenen ook bestraft is er nog niet. Samen met minister van Justitie Koen Geens (CD&V) maakt Francken momenteel werk van zo’n wet, waarvoor ook een speciale werkgroep werd opgericht.

Meer kaki op straat

De inzet van militairen voor bewakingsopdrachten sinds midden januari heeft niet enkel terroristen afgeschrikt. Ook in de gewone misdaadstatistiek zie je de positieve impact van die maatregel. Zowel in Antwerpen als in Brussel noteert de politie een afname van de criminaliteit in die buurten waar soldaten een oogje in het zeil houden.

Na de antiterreuroperatie in Verviers verhoogde de federale regering het dreigingsniveau van twee naar drie (op een schaal van vier). Sindsdien worden voor de bewaking van ambassades, Joodse scholen, internationale instellingen en justitiehuisen ook militairen ingezet.

Minder misdaad

“Ik ben blij dat hun aanwezigheid voor een verhoogd veiligheidsgevoel onder de bevolking heeft gezorgd”, zegt minister van Binnenlandse Zaken Jan Jambon. Dat gevoel vertaalt zich ook in de gewone misdaadstatistiek. Zo is de criminaliteit in de Antwerpse straten mét soldaten het voorbije eerste kwartaal gedaald met dertig procent ten opzichte van dezelfde periode vorig jaar. Voor Brussel is de tendens dezelfde.

Jan Jambon: “De inzet van militairen op straat beschermt niet alleen tegen aanslagen.”

Vooraf woninginbraken, diefstallen en sluikstorten zijn gevoelig verminderd in die straten, terwijl dubbel zoveel verboden wapens in beslag werden genomen.

Huurwet tegen discriminatie

Vlaams minister van Wonen Liesbeth Homans pakt de discriminatie op de huurmarkt aan binnen het kader van de huurwetgeving, die pas sinds juli 2014 een Vlaamse bevoegdheid is. “Ik wil dat instrument óók in de strijd tegen discriminatie ten volle benutten”, klinkt het vastberaden.

Uit de cijfers van het Grote Woononderzoek 2013 blijkt dat 22 procent van alle huurders wordt gediscrimineerd op basis van zijn of haar afkomst. Al toont het onderzoek wel een dalende trend ten opzichte van 2005, toen dat nog 27 procent was. Dat percentage moet en zal verder naar beneden gaan, als het van de minister afhangt.

Alle mogelijkheden benutten

In 2004 trad de federale antidiscriminatiewet in voege, maar daarmee werden weinig resultaten geboekt. “In de voorbije tien jaar heeft niemand de mogelijkheden die de bestaande federale wetgeving bood, volledig benut,” stelt Homans vast, “omdat er nooit uitvoeringsbesluiten zijn gekomen. Vanuit Vlaanderen gaan we dat wél doen.”

Liesbeth Homans: “De mogelijkheden van de bestaande wetgeving bleven onderbenut.”

Natuurrampen erkend

Op aangeven van de ministers Jambon en Van Overtveldt heeft de regering tien natuurrampen erkend. Samen zijn die goed voor naar schatting zo'n 25 000 dossiers, waarvan 21 500 voor de hagel schade van de zogenaamde 'Pinksterstorm' in juni 2014.

De getroffen slachtoffers van de gemeenten die opgesomd staan in de verschillende Koninklijke Besluiten kunnen hun dossier indienen op het niveau van de provincie, en dat tot drie maanden na de publicatie van het KB in het Belgisch Staatsblad. Na controle van het dossier kan de uitbetaling van de schadevergoeding dan gebeuren via de Nationale Kas voor Rampenschade. Die valt onder de bevoegdheid van minister van Financiën Johan Van Overtveldt. Zijn collega Jan Jambon is als minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken belast met de erkenning van de rampen en de behandeling van de dossiers.

Een laatste keer federaal

Als gevolg van de zesde staatshervorming zijn dit de laatste rampen die nog federaal worden erkend. Sinds 1 juli 2014 is die bevoegdheid immers geregionaliseerd.

Werk aan armoede

Bij de voorstelling van de jongste uitgave van het Jaarboek Armoede kondigde staatssecretaris voor Armoedebestrijding Elke Sleurs een nieuw Federaal Plan Armoedebestrijding aan.

"Daarin zal specifieke aandacht gaan naar armoede bij mensen met een migratieachtergrond en langdurig zieken", licht Sleurs alvast een tipje van de sluier op. "Daarnaast zal het actieplan focussen op de strijd tegen kinderarmoede, met name bij geïsoleerde ouders." In het kader daarvan bereidt de staatssecretaris ook een nieuw Nationaal Plan tegen Kinderarmoede voor.

"Het begin van een nieuwe legislatuur is de gelegenheid bij uitstek om nieuwe maatregelen uit te werken. Dat neemt niet weg dat deze regering, die prioritair werk maakt van armoedebestrijding, al heel wat maatregelen heeft genomen of voorzien", benadrukt Sleurs. Als voorbeeld haalt zij de verhoging aan van het leefloon, de laagste pensioenen en de inkomensvervangende tegemoetkoming voor personen met een beperking.

Wapen tegen armoede

Uit het Jaarboek Armoede blijkt overduidelijk dat werk niet alleen verhindert dat mensen in armoede terechtkomen, maar hen ook weer eruit helpt. "Daarom zet deze regering structureel in op economisch herstel en economische groei. Die groei zorgt voor extra welvaart en extra jobs. Het is dus het middel bij uitstek om armoede structureel en duurzaam te bestrijden", besluit Sleurs.

De huidige regering, met Elke Sleurs, maakt prioritair werk van armoedebestrijding.

De Lijn: beperkt gratis

Ontvangt u een tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden? Dan mag u ook na 1 september gratis blijven reizen met De Lijn. Dat heeft Vlaams minister van Mobiliteit Ben Weyts beslist in samenspraak met zijn collega van Welzijn Jo Vandeurzen (CD&V).

Na de bekendmaking van het nieuwe tariefplan van De Lijn was er onduidelijkheid ontstaan over de gevolgen voor 65-plussers met een 'tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden' (THAB). Dankzij overleg en constructieve samenwerking tussen beide ministers is er nu een einde gekomen aan die onzekerheid.

Wie zo'n THAB krijgt, wordt expliciet ook erkend als 'persoon met een handicap' en blijft zo in aanmerking komen voor een

Minister Weyts maakt een einde aan de onzekerheid voor ouderen met een beperking.

gratis vervoerbewijs van De Lijn. Minister Weyts komt daarmee tegemoet aan een vraag van de Vlaamse Ouderenraad.

Begrotingscontroles onder de loep: “Regeren

Zowel de Vlaamse als de federale regering slaagde erin nog voor de paasvakantie haar begrotingscontrole rond te krijgen.

Beide oefeningen verliepen bovendien opvallend vlot, zeker gezien het moeilijke begrotingskader. Matthias Diependaele en Hendrik Vuye, N-VA-fractievoorzitters in het Vlaams en federaal parlement, hebben hun eigen kijk op die zogeheten mee- en tegenvallers: “Die wijzen op een fundamentele constructiefout in het Belgische systeem.”

Heren, u bent ongetwijfeld blij dat er zo snel een akkoord werd bereikt?

Matthias: “Inderdaad, maar makkelijk was het niet. De Vlaamse Regering heeft met

wind op kop moeten rijden. Ze heeft vaak pech gehad onderweg, maar is op tijd aangekomen met een aanvaardbaar resultaat.”

Hendrik: “De federale regering heeft deze begrotingscontrole sneller afgerond dan verwacht: een week voor de deadline. Of om in koerstermen te blijven: ze heeft geantwoord met de pedalen en blonk uit door haar spurtkwaliteiten. De controle startte wel onder een slecht gesternte: eerst was er sprake van een gat van 1,3 miljard euro. Maar door een rekenfout van 410 miljoen kwamen we uit op bijna 1,8 miljard euro. Dan volgden de meevallers: het Monitoringcomité, dat de federale regering adviseert over de begrotingsinspanningen die nodig zijn, bracht het tekort terug tot 1,2 miljard

is vooruitzien”

euro. En het Federaal Planbureau stelde de groei bij van 1 naar 1,2 procent dit jaar. In het weekend voor Pasen is de regering er dan in geslaagd om zo'n 1,4 miljard euro te vinden en zelfs enkele honderden miljoenen euro's te reserveren voor nieuw beleid, vooral voor veiligheid en justitie.”

U bent dus een tevreden man?

Hendrik: “Hoewel we blij mogen zijn dat de federale begrotingscontrole zo snel is verlopen, heeft ze tegelijk een fundamentele constructiefout in het Belgische systeem blootgelegd. En die hebben we volledig te

danken aan de krakkemikkige zesde staats-hervorming: het totale gebrek aan transparantie van de bijzondere financieringswet en de veel te beperkte fiscale autonomie van de Gewesten. Het is die constructiefout die Vlaanderen met een extra factuur van 396 miljoen euro heeft opgezadeld. Aanvankelijk zag het er naar uit dat de inspanningen voor zowel het Vlaamse als het federale niveau nominaal, in geldwaarde uitgedrukt dus, gelijk zouden uitkomen. De feitelijke inspanning zou voor Vlaanderen dus een stuk zwaarder doorwegen. Maar nu weegt die véél zwaarder door. En zo komt de zesde staats-hervorming in de praktijk dus neer op een besparingsoperatie voor de federale staat, die gedeeltelijk wordt gefinancierd door de deelstaten.”

De federale begroting blijft wel op koers?

Hendrik: “Klopt, dankzij een inspanning

van 230 miljoen euro. En zonder de belastingen te verhogen of drastisch te besparen. Alleen kon de regering die begroting slechts rondkrijgen door de dotaties aan de regio's met 761 miljoen euro te verlagen, waarvan dus 396 miljoen naar Vlaanderen wordt doorgeschoven. Die doorschuifoperatie is gewoon de toepassing van de bijzondere financieringswet: een monster waarvan slechts één ambtenaar de finesses nog begrijpt. Die wet is totaal ondoorzichtig. Steeds meer wordt duidelijk dat die zesde staats-hervorming een slechte hervorming is. Het is in geen geval de staats-hervorming van de N-VA.”

Als gevolg van die doorschuifoperatie gaat de Vlaamse begroting dit jaar 548 miljoen euro in het rood. Was dat niet te vermijden?

Matthias: “Nu blind blijven vasthouden aan een nominaal evenwicht in 2015 zou bete-

Kort op de bal spelen

Een begroting is een raming van inkomsten en uitgaven. Doordat de economische situatie kan veranderen en bepaalde maatregelen meer of minder kunnen opbrengen, is kort op de bal spelen sowieso noodzakelijk. En dat gebeurt bij een begrotingscontrole en -aanpassing.

“Zeker op dit moment was die nodig”, bevestigt Matthias Diependaele. “Om kort te gaan: nadat in de zomer al eens 1,15 miljard euro werd bespaard, bleken er nu weliswaar bijkomende meevallers, maar helaas ook vooral tegenvallers te zijn. De economische groei en de inflatie vielen beduidend lager uit en daarbovenop was er de gekende laat-tijdige ‘factuur’ van het federale niveau.” Dat alles maakte dat de Vlaamse begroting dreigde te landen op een tekort van 880 miljoen euro als de Vlaamse Regering niks deed. Maar gelukkig koos die voor doortastendheid: ze werkte 330 miljoen euro weg, waardoor we dit jaar zullen landen op een tekort van 548 miljoen euro.

Europees traject

Bij een begrotingscontrole kijkt men enkel na of de begrote uitgaven niet ontspreken tegenover de begrote inkomsten. Zo'n controle is niet het moment voor grote, laat staan radicale koerswijzigingen. “Belangrijk voor België is wel dat de begrotingscontrole het Europese traject volgt”, benadrukt Hendrik Vuye. “Europa eist een begrotingsinspanning van 0,6 procent van het bruto binnenlands product. En die inspanning leveren we ook. Gelukkig doen we dat zonder nieuwe belastingen, want die zouden de mensen alleen maar zwaarder treffen dan nu al het geval is. Overigens is dat vrij uniek op het federale niveau. Met de PS erbij waren er ongetwijfeld nieuwe belastingverhogingen geweest. Voor de PS is een begrotingscontrole zonder belastingverhogingen je reinste science-fiction. Door geen extra belastingen te heffen en door in beperkte mate te besparen, hopen we dat de economische groei sneller zal aantrekken.”

kenen dat we belangrijke investeringen moeten uitstellen: in economie, infrastructuur, onderwijs, werk en zorg. In het kader van *Europa 2020*, het tienjarenplan voor groei en werkgelegenheid van de EU, is dat simpelweg geen optie. Maar we moeten dat tekort ook enigszins durven relativeren. Zo zijn de Europese boekhoudregels recent veranderd. De impact daarvan in mensentaal: volgens onze boekhouding gaan we inderdaad 548 miljoen euro in het rood. Maar 450 miljoen daarvan moeten we dit jaar niet effectief betalen. Daardoor hebben we een reëel kastekort van ongeveer 100 miljoen en dus niet van 548 miljoen euro.

Dat resultaat is veel ambitieuzer dan wat de Hoge Raad van Financiën de Vlaamse Regering had geadviseerd. Die Raad stelde een tekort van 765 miljoen voor in zijn rapport. Bovendien moet er van deze regering al in 2017 opnieuw een evenwicht op tafel liggen. Dat is een jaar vroeger dan de Hoge Raad voor Financiën had gevraagd.”

Alles bij elkaar bent u dus positief over deze Vlaamse begroting?

Matthias: “Zeker, vooral gezien de uiterst moeilijke omstandigheden. Want ook dat is de beloofde kracht van verandering: deze regering slaagt erin de burger zoveel mogelijk te sparen, zonder aan schuldopbouw te doen en zonder bijkomende belastingen. Zo spaart ze de toekomstige generaties. Dat is en blijft essentieel voor de N-VA. Wij willen de lasten niet doorschuiven naar onze kinderen en kleinkinderen. Regeren is immers vooruitzien. Dat deden we een half jaar geleden ook al, toen we onze begroting voorstelden. Op dat moment schreeuwde de oppositie moord en brand omdat de Vlaamse Regering bespaarde. Nu blijkt andermaal dat we toen de juiste keuzes maakten. Anders zaten we nu helemaal in de problemen.”

Beperkt de Vlaamse Regering zich dan tot besparen?

Matthias: “Nee. Ze verlaagt ook de tarieven voor schenkingsrechten op onroerend goed. Zo wordt het hoogste tarief terug-

gebracht van 80 naar 40 procent. Een huis schenken wordt zo tot de helft goedkoper. Ben je als ‘ontvanger’ van dat huis bovendien van plan om te investeren in energiezuinige ingrepen? Dan krijg je een nog gunstiger tarief.

Door geen extra belastingen te heffen en door in beperkte mate te besparen, hopen we dat de economische groei sneller zal aantrekken.

Ik had het ook al over de broodnodige investeringen - in economie, infrastructuur, onderwijs, zorg - en het is inderdaad essentieel dat die overeind blijven. Ondanks de budgettaire krapte gaan we dit jaar door met de geplande twintig miljoen euro extra investeringen in Onderzoek en Ontwikkeling. Daarmee versterken we onze ondernemingen, onze economie en onze kennisindustrie. Zo creëren we ook de jobs van morgen. Verder doen we een sterke inspanning om aan de groeiende zorgnoden te beantwoorden. In 2015 gaat er 65 miljoen euro extra naar welzijn: onder meer 40 miljoen naar personen met een beperking, 20 miljoen naar kinderopvang en 3 miljoen naar bijzondere jeugdbijstand en integrale jeugdhulp.”

Kristof Calvo, de fractievoorzitter van Groen, heeft in de Kamer rondgebaaid dat deze begrotingscontrole bestaat uit maatregelen van de N-VA.

Hendrik: “Als Groen dat zegt, dan zal het wel zo zijn, zeker? (lacht) Al wil ik het hierbij graag bevestigen: de N-VA heeft inderdaad gewogen op de federale begrotingscontrole. Zo zet de federale regering nu nog sterker in op de strijd tegen de fiscale en sociale fraude. Bovenop de 125 miljoen euro die al was ingeschreven in de begroting, verwachten we 210 miljoen euro extra inkomsten. Er is ook 50 miljoen euro afkomstig van een vervroegde invoering van de kaaimantaks, die fiscale constructies van Belgen in het buitenland aanpakt. Dat vind ik persoonlijk een goede zaak. Iedereen moet zijn steentje bijdragen. In een opinie-

stuk met Kamerlid Veerle Wauters schreven we al dat de kaaimantaks ons belastingstelsel eerlijker maakt. Hoewel belastingontwijking niet in strijd is met de letter van de wet, bestaan er ethische grenzen. Vaak gaat het om achterpoortjes opengezet door vroegere regelgevingen en regeringen. De kaaimantaks sluit een van die poorten. Volgens een raming van de Nationale Bank staat er voor 57 miljard euro activa in het buitenland. En de Verenigde Staten, Zwitserland en Luxemburg zijn daarbij nog niet eens in rekening gebracht. Op kruissnelheid zou die taks gemiddeld 3,2 procent of 460 miljoen euro op het rendement van deze activa opleveren.

Positief is ook dat deze federale regering in haar begrotingscontrole focust op jobcreatie. Er komen 8 000 bijkomende jobs voor jongeren via de lanceerbanen, en er komen flexi-jobs in de horeca. De wetgeving op nachtarbeid wordt aangepast om e-commerce makkelijker te maken. Starters worden dan weer ondersteund met fiscale maatregelen.”

Om nog eens terug te komen op die verminderde federale dotatie aan de deelstaten: is dat niet net het gevolg van meer fiscale autonomie? En was de N-VA daar geen voorstander van?

Matthias: “Zeker wel. Maar de totale fiscale autonomie voor Vlaanderen - het Gewest én de Gemeenschap - is door de zesde staatshervorming slechts lichtjes gestegen: van 20,3 naar 34,2 procent. Wat nog altijd een stuk minder is dan de fiscale autonomie van steden en gemeenten, die rond de 50 procent schommelt. Die fiscale autonomie is dus tegelijk sterk beperkt én erg complex geworden. Terwijl de N-VA voorstander blijft van een echte fiscale autonomie, waarbij Vlaanderen beslist over zijn eigen belastingtarieven en de grondslag ervan, en ook een veel groter deel van de opbrengst zelf ontvangt. Dan pas worden de deelstaten echt geresponsabiliseerd.”

Hendrik: “De Leuvense economist Theo Peeters wijst erop dat de zesde staats-

hervorming het zogenoemde consumptiefederalisme bevestigt. Daarmee bedoelt hij dat de deelstaten middelen ‘consumeren’ die het federale niveau hen toestopt: de dotaties. In essentie gaat het om middelen waarvoor de deelstaten zich niet hoeven te

verantwoorden tegenover de belastingbetaler en dus de kiezer. Democratisch is anders! In de praktijk is de fiscale autonomie van de Gemeenschappen nog steeds nagenoeg onbestaande. Met de zesde staatshervorming krijgen de Gewesten

hoogstens een iets minder beperkte vorm van fiscale autonomie. Maar zolang het aandeel van de dotaties niet tot ruim onder de helft zakt, kan er geen sprake zijn van een volwassen en duurzaam federaal systeem.”

Nieuwe financieringswet is absurd complex verhaal

Door de zesde staatshervorming krijgen de regio’s vanaf dit jaar een halfslachtige fiscale autonomie, waarbij ze de personenbelasting kunnen verhogen of verlagen door middel van opcentiemen. De hervorming houdt ook in dat de economische groei gevolgen heeft voor de dotatie aan de deelstaten. Doordat die groei lager uitviel dan origineel ingeschat, kreeg Vlaanderen dit keer ook minder inkomsten via die federale dotatie.

Een ander rekenmodel

“Het is niet zo dat de federale overheid geld wégneemt bij de regio’s”, stelt Hendrik Vuye. “De tegenvallende inkomsten bij die regio’s zijn te wijten aan een nieuwe schatting van de definitieve parameters in de bijzondere financieringswet. Bij het akkoord rond die wet werd gewerkt met een model van de Nationale Bank. Voor de begrotingscontrole 2015 heeft de FOD Financiën voor het eerst zijn eigen model kunnen gebruiken, dat correctere resultaten aflevert.”

Voor Matthias Diependaele is het meest hemeltergende dat het nieuws van die lagere dotatie zo laat kwam. “Blijkbaar wist men bij het aanpassen van de bijzondere financieringswet zelf nog niet goed hoe de berekening precies moest gebeuren. Het gevolg van al dat nattevingerwerk en van de absurde complexiteit van de nieuwe financieringswet bleek pas toen de federale en Vlaamse begrotingsbesprekingen al volop bezig waren.”

Solidariteit veronderstelt transparantie

“Een financieringswet moet nochtans transparant zijn”, zegt Vuye. “Ze regelt de verdeling van de middelen binnen de federatie België. Gebeurt dat niet op een eerlijke en transparante wijze, dan komen er problemen van. In 1988 al stelde Hugo Schiltz dat de financieringswet het einde van België zou inluiden. Geen enkel land kan zich niet-transparante geldstromen veroorloven. Solidariteit veronderstelt transparantie.”

Slechts 87,5 procent van de budgetten

Dat slechte nieuws kwam bovenop de enorme factuur voor Vlaanderen die al was gekend. Nochtans had de vorige regering, met Philippe Muyters als minister van Begroting, ervoor gezorgd dat deze regering voldoende budget zou hebben om nieuw beleid te kunnen voeren: van 500 miljoen euro in 2015 tot 1,4 miljard in 2019. Die marge smolt als sneeuw voor de zon. “De belangrijkste oorzaak is ook hier de nieuwe financieringswet, die op basis van diverse paramaters bepaalt welke dotatie aan de deelstaten wordt toegekend”, zegt Diependaele. “Bovendien kwamen een aantal nieuwe bevoegdheden over naar Vlaanderen, waaronder de woonbonus en de dienstencheques, maar werd slechts 87,5 procent van de benodigde budgetten mee overgeheveld.”

Blijkbaar wist men bij het aanpassen van de bijzondere financieringswet zelf nog niet goed hoe de berekening precies moest gebeuren.

Vlaanderen is de grote verliezer

“En ten slotte is er de zogenoemde solidariteitsbijdrage die Vlaanderen moet leveren voor de sanering van de Belgische overheidsfinanciën”, vult Vuye nog aan. “Die bedraagt in 2015 meer dan 750 miljoen euro. De grote winnaars van al die hervormingen zijn de federale overheid en het Brussels Gewest. De grote verliezer is Vlaanderen. Dat concludeerden het onderzoeksinstituut CERPE van de universiteit Namen en Dulbea (ULB) al eind 2013. Vandaar de grote inspanning die moest gebeuren.”

Liesbeth Homans: “We moeten radicalisering voorkomen”

De Vlaamse Regering heeft het plan voor de preventie van radicalisering goedgekeurd. Daarmee krijgt de aanpak van radicalisering op Vlaams niveau concreet vorm. We vroegen minister van Binnenlands Bestuur Liesbeth Homans om uitleg.

Wat wil Vlaanderen bereiken met dit actieplan?

Liesbeth Homans: “In de eerste plaats willen we voorkomen dat jongeren radicaliseren. Want in onze samenleving is geen plaats voor extremisme, van welke strekking ook. Voorkomen doen we door alle betrokkenen - van lokale besturen over eerstelijns werkers en leerkrachten tot de ouders - maximaal te ondersteunen. Niet door allerhande parallelle structuren op te zetten, maar door een pak maatregelen in de werking van al deze mensen in te bedden. Structureel dus, en geen steekvlampolitiek telkens er zich weer een probleem voordoet.”

Het actieplan telt in totaal 40 maatregelen. Wat zijn de belangrijkste?

“Gemeenten die worden geconfronteerd met radicalisering gaan we extra ondersteunen. Ook middenveldorganisaties krijgen extra mogelijkheden. Daarnaast komt er een specifiek aanbod Nederlands als tweede taal (NT2) en maatschappelijke oriëntatie voor imams. Via vzw Motief hebben we ook vormingen voor leraren, hulpverleners en jeugdwerkers uitgewerkt. Het is cruciaal dat zij signalen van radicalisering oppikken en erop kunnen inspelen. De lokale besturen krijgen dus een belangrijke rol. Want radicaliseringsprocessen doen zich vaak voor in een lokale context. Daarvoor heb ik 500 000 euro vrijgemaakt. In totaal zet ik trouwens vanuit mijn bevoegdheden 1,2 miljoen euro in.”

Hoe bent u tewerk gegaan bij de opmaak van het actieplan?

“Uiteraard zijn we niet over één nacht ijs

gegaan. We pleegden heel wat overleg met experts uit verschillende beleidsdomeinen, vertegenwoordigers van de moslimgemeenschap, lokale besturen, enzovoort. Want onze strijd tegen gewelddadig radicalisme kan pas slagen als we gezamenlijk een vuist maken en een duidelijke grens trekken. Gezamenlijk betekent in deze ook dat alle Vlaamse ministers de nodige stappen moeten zetten.”

U hebt er steeds op gehamerd radicalisering niet te herleiden tot een probleem van kansarmoede. Waarom?

“Omdat dat gewoon niet juist is! Er bestaat geen profiel van dé radicaliserende jongere. Ja, er zijn laagopgeleiden bij, en mensen zonder een baan. Maar net zo goed gaat het

Minister Liesbeth Homans: “Radicaliseringsprocessen doen zich vaak voor in een lokale context.”

om jongeren die het gemaakt hebben en er toch heel bewust voor kiezen om zich af te keren van onze maatschappij. Kansarmoede is dus maar een van de vele factoren.”

Vlaams Parlement werkt aan resolutie met concrete aanbevelingen

Ook het Vlaams Parlement bleef niet bij de pakken zitten en richtte de tijdelijke commissie ‘voor de bestrijding van gewelddadige radicalisering’ op. N-VA-parlementslid Nadia Sminate kreeg de eer deze commissie voor te zitten.

“Welzijnswerkers, criminologen, politicologen, medewerkers van OCAD (Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse), radicaliseringsambtenaren ... tientallen externe sprekers passeerden tijdens de hoorzittingen de revue. Nu werken we over de partijgrenzen heen aan een breed gedragen resolutie met concrete aanbevelingen. Dat is geen eenvoudige opdracht”, legt Sminate uit.

De regering kwam intussen zelf met een actieplan dat de basis vormt voor de Vlaamse preventieve aanpak van radicalisering gedurende de komende maanden en jaren. “Heel wat elementen die tijdens de hoorzittingen aan bod kwamen, werden opgenomen in het actieplan. Het plan is bovendien dynamisch: het wordt systematisch geëvalueerd en bijgesteld. De Vlaamse Regering belooft alleszins rekening te zullen houden met onze aanbevelingen en met het voortschrijdende inzicht van de actualiteit of van bijkomend onderzoek.”

Illegale migratie: krachten bundelen met Marokko

Samen met minister van Binnenlandse Zaken Jan Jambon bracht staatssecretaris voor Asiel en Migratie Theo Francken een drie-daags werkbezoek aan Marokko. Rode draad in hun contacten met de Marokkaanse overheid: een betere samenwerking rond de problemen waarmee illegale migratie gepaard gaat.

Over welke problemen hebben we het dan precies?

Theo Francken: “Dat zijn de bekende problemen op het vlak van onder andere criminaliteit, mensenhandel, schijnhuwelijken, misbruik van het studentenstatuut en transitmigratie. Die zijn de afgelopen tien jaren blijven toenemen, samen met de illegale migratie uit Marokko. Ook vandaag nog stellen we een constant stijgende trend vast van het aantal personen met een Noord-Afrikaanse nationaliteit die in België worden opgepakt en hier illegaal verblijven. In 2011 steeg dat aantal met liefst 52 procent!”

Wat was het hoofddoel van jullie bezoek?

“In Rabat hebben we minister Hassad ontmoet, die bevoegd is voor Binnenlandse Zaken, en minister Birou, bevoegd voor Marokkanen die in het buitenland verblijven en Migratiezaken. We hebben openhartig met hen van gedachten gewisseld over verschillende kwesties zoals de strijd tegen het gewelddadige extremisme en terrorisme, de situatie van de mensenrechten in hun land en hun opleidingssysteem voor eigen en buitenlandse imams. Maar het hoofddoel van onze reis was toch om de samenwerking tussen onze diensten te versterken en alle problemen rond illegale migratiestromen nog efficiënter te bestrijden.”

Wat heeft jullie bezoek al opgeleverd?

“Wij gaan de nodige expertise ter beschikking stellen voor een nieuwe migratie- en asielpolitiek in Marokko. En Marokko verbindt zich ertoe om nog beter met ons samen te werken, onder andere voor informatie-uitwisseling. Die is cruciaal om

de Marokkanen die illegaal bij ons verblijven te kunnen identificeren. Dat zijn zowel Marokkanen mét als zonder papieren. Van beide groepen moet de nationaliteit worden gecontroleerd door bijvoorbeeld digitale vingerafdrukken. Het probleem is dat slechts twee derde van de Marokkaanse bevolking in de digitale database terug te vinden is. Bovendien

kostte het in die identificatieprocedures veel tijd om informatie tussen de verschillende diensten uit te wisselen. Ons werkbezoek in Rabat heeft enkele duurzame oplossingen opgeleverd waardoor die informatie-uitwisseling efficiënter kan verlopen. Dankzij de goede samenwerking tussen onze Dienst Vreemdelingenzaken en de Marokkaanse Algemene Directie voor Nationale Veiligheid hebben we trouwens al zowat 1 250 vingerafdrukken kunnen digitaliseren van Marokkaanse gevangenen die bekend staan voor het verstoren van de openbare orde.”

Theo Francken in de Marokkaanse hoofdstad Rabat: “Marokko was altijd al een belangrijke partner in de strijd tegen criminaliteit en terrorisme.”

Terugkeer: zelden vrijwillig

Illegale migratie brengt ook criminaliteit mee naar België. Dat heeft onder meer tot gevolg dat Marokkanen zijn oververtegenwoordigd in onze gevangenissen. Op 15 maart van dit jaar telde de gevangenispopulatie in dit land 1 183 zowel legaal als illegaal verblijvende Marokkaanse onderdanen. Ongeveer 45 procent onder hen verbleef illegaal in het land. Niet alleen ontbreken de identificatiemiddelen soms, deze groep kiest ook bijna nooit voor vrijwillige terugkeer (68 in 2014, tegenover 350 gedwongen repatriëringen).

“Die moeilijkheden zijn hoofdzakelijk toe te schrijven aan de problemen die we ondervinden om Marokkanen die hier illegaal verblijven, te identificeren. Het is mijn prioriteit om die identificatie te versnellen, want dat gaat langs Marokkaanse kant vaak nog te traag”, benadrukt Theo Francken.

Kiezen wordt de kunst

Met de visienota Kunsten presenteerde Sven Gatz, de liberale minister bevoegd voor Cultuur, het kader voor de verdere uitvoering van het nieuwe Kunstendecreet. De N-VA kon wegen op het document en was daarom ook tevreden met de krachtlijnen. “De visienota stelt moedige keuzes voorop”, weet Vlaams Parlementslid Marius Meremans.

De voorbije decennia groeide de kunstensector in Vlaanderen enorm. Artistieke organisaties in diverse vormen zagen het licht, en dat leidde tot een aangroei van het aantal structureel gesubsidieerde organisaties. “We prijzen ons natuurlijk gelukkig met dergelijke rijkdom”, zegt Vlaams volksvertegenwoordiger Marius Meremans. “Maar tegelijk hebben we de grenzen bereikt van wat budgettair en financieel haalbaar is.”

Impact op Vlaams én internationaal niveau

Het cultuurbeleid in Vlaanderen wordt in grote mate bepaald op basis van het Kunstendecreet. Dat decreet bepaalt onder meer op welke manier en volgens welke criteria culturele instellingen en projecten worden gesubsidieerd. Omdat het kunstenedecreet de laatste jaren sterk veranderde, werd in 2013, negen jaar na het eerste decreet, een nieuw decreet gestemd. Een eerste stap in de uitvoering daarvan is de presen-

tatie van de strategische visienota Kunsten van de minister bevoegd voor Cultuur. Die nota ligt in de lijn van de N-VA-visie.

“**Het nieuwe Kunstendecreet moet zorgen voor een kleiner maar sterker kunstenedecreet.**”

“In de visienota worden moedige keuzes gemaakt”, licht Meremans toe. “Een zoveelste ‘kaasschaafoperatie’, waarbij we op elk aspect van het cultuurbeleid blind evenveel besparen, was echt geen optie. Wel gaan we versnippering en overproductie tegen. Een sterker kunstenedecreet staat centraal.” Voor de N-VA is de kwalitatieve meerwaarde en internationale gerichtheid van het Vlaamse kunstenedecreet daarbij essentieel. De focus ligt bovendien op initiatieven met impact, bereik en uitstraling op Vlaams én internationaal niveau. De nota voorziet ook meer armslag voor de grote Vlaamse Kunstinstituten, zoals deSingel, de AB en het Kunsthuis. Die

moeten onze internationale topambassadeurs zijn.

Een overzichtelijk kunstenedecreet

Het nieuwe Kunstenedecreet moet zorgen voor een kleiner maar sterker kunstenedecreet, met minder maar wel slagkrachtigere organisaties, en zonder aan diversiteit in te boeten. “De grote Kunstinstituten krijgen meer armslag, maar samen met andere grotere organisaties, zoals Toneelhuis, muziektheater LOD en het Centrum voor Hedendaagse Kunst WIELS, verwachten wij dat die organisaties een rol spelen als ‘kunstenedecreet-hub’”, legt het parlementslid uit. “Ze dienen kleinere organisaties te ondersteunen en innovatieve en nieuwe experimenten op het terrein te ontdekken. Maar het Kunstenedecreet richt zich niet enkel tot instellingen. Er komen ook nieuwe instrumenten om de kunstenaars zelf te ondersteunen.”

Kiezen wordt de komende jaren voor de Vlaamse overheid de kunst. “Nee, Vlaanderen bereidt absoluut geen culturele kaasslag voor”, verzekert Marius Meremans. “Maar het is wel tijd voor een structurele snoei. We zijn beter af met een kunstenedecreet dat overzichtelijk is en waarbij ruimte is voor nieuwe aanplant in de schaduw van grote planten, dan met een alles verstikkende wildgroei.”

'Mystery calls' zijn een brug te ver

CD&V-politicus Veli Yüksel eist 'afdwingbare streefcijfers' voor werknemers van vreemde origine bij overheidsbedrijven en federale overheidsdiensten. Zijn partij wil daarvoor 'mystery calls' toelaten: anonieme telefoontjes om organisaties te testen op discriminatie bij aanwervingen. "Geen goed idee", vinden N-VA-parlementsleden Zuhail Demir en Jan Hofkens.

"Mystery calls installeren een cultuur van wantrouwen waarbij Big Brother iedereen in de gaten houdt", vreest Kamerlid Zuhail Demir. "Bovendien bestaat het gevaar van uitlokking: een werkgever zou misschien niet op een bepaalde manier hebben gereageerd als hij door de mystery caller niet in een bepaalde situatie werd geloodst."

"Iedereen is het erover eens dat discriminatie en racisme actief moeten worden bestreden. Maar de N-VA is niet gewonnen voor anonieme inspecties door de overheid om discriminatie vast te stellen", zegt ook Vlaams volksverte-

genwoordiger Jan Hofkens. "Met dergelijke operaties begeven inspectiediensten zich op juridisch drijfzand. Ook volgens de Raad van State en het Grondwettelijk Hof kunnen mystery calls niet zomaar worden uitgevoerd door een administratieve toezichhouder."

Ervaring en competenties tellen Bovendien zijn quota bedrijfseconomisch niet efficiënt. Organisaties gaan in de eerste plaats op zoek naar ervaring en competenties. Niet naar afkomst of handicap. "Het is inderdaad veel zinvoller om in te zetten op sensibilisering

en zelfregulering, zoals bijvoorbeeld in de uitzendsector", vindt Hofkens. "Bovendien kan een werknemer die te horen krijgt dat hij of zij is aangeworven omdat hij allochtoon, 50-plusser of gehandicapt is, zich gestigmatiseerd voelen."

Met streefcijfers heeft de N-VA daarentegen geen probleem. "De federale overheid kan zich alvast spiegelen aan de Vlaamse overheid, waar het algemene streefcijfer voor medewerkers van allochtone afkomst op dit moment vier procent is", stelt Zuhail Demir voor. "Op Vlaams niveau hebben we met minister van Werk Muylers de voorbije jaren zelf mee aan de kar getrokken. Daar bewijzen we dat een diversiteitsbeleid kan werken. Het aandeel werknemers van allochtone afkomst in de Vlaamse overheid is, ondanks de crisis, toegenomen van 1,1 procent in 2006 tot 3,8 procent eind 2012."

Correcte cijfers voor een correct debat

Volgens CD&V'er Veli Yüksel heeft slechts 4,37 procent van de 35 483 NMBS-werknemers een niet-Belgische achtergrond. "Als je weet dat ongeveer 10 procent van de bevolking een andere nationaliteit heeft dan de Belgische, is die 4,37 procent van de NMBS veel te laag", stelt hij.

Kinderen, studenten en ouderen inbegrepen

"Maar voor dit debat moet je wel de juiste cijfers hanteren", reageert Zuhail Demir. "Het is niet correct om de 4,37 procent NMBS-werknemers van niet-Belgische afkomst te vergelijken met de 10 procent allochtonen in de totale Belgische popu-

latie. Je moet ze wél vergelijken met de ongeveer 6 procent allochtonen op arbeidsleeftijd. Want in de ongeveer 10 procent Belgen van niet-Belgische afkomst is een groot aantal allochtonen op niet-beroepsactieve leeftijd meegerekend: kinderen, studenten en ouderen."

Vergeleken met de 6 procent Vlamingen van niet-Belgische afkomst op beroepsactieve leeftijd is de 4,37 procent bij de NMBS alvast niet onaardig. Ze bereikt daarmee namelijk een representativiteitsgraad van 73 procent, en dat stemt overeen met de globale werkzaamheidsgraad in Vlaanderen.

Jelle Engelbosch:

“Hoog tijd om het gebruik van rattenvergif te beperken”

In de rubriek Vragen(v)uur vertellen we het verhaal achter een van de vele vragen die onze volksvertegenwoordigers elke week stellen aan de Vlaamse en federale beleidsmakers. In dit nummer plaatst Jelle Engelbosch vraagtekens bij de hoeveelheid rattenvergif die de Vlaamse overheid jaarlijks inzet in de strijd tegen dat knagende ongedierte. Hij wees de bevoegde minister Joke Schauvliege (CD&V) op de gevaren voor dier én mens.

De Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) staat in voor de rattenbestrijding in Vlaanderen en zet daar zo'n honderd personeelsleden voor in. Zij deponeerden de voorbije vijf jaar ongeveer

negentig ton rattenvergif langs waterlopen, gewestwegen en parkings. Daardoor nam de rattenpopulatie sterk af. De VMM werkt ook samen met de lokale besturen. Zo delen heel wat

gemeenten rattenvergif uit aan hun inwoners, want die zijn verplicht zelf de ratten in en rond de eigen woning te bestrijden. Jaarlijks loopt dat op tot enkele duizenden kilo's.

Vanwaar je vraag, Jelle?

“Het gebruik van rattenvergif is tegenwoordig zo ingeburgerd dat niemand er nog bij stilstaat. We beperken terecht ons pesticidengebruik, maar iedereen lijkt te vergeten dat we de natuur jaar na jaar vol strooien met rattenvergif. Ik ben geschrokken van de hoeveelheid. Dat vergif is ook schadelijk voor andere dieren, zoals de roofvogels of vossen die de uitgeroeide ratten opeten. Zo komen er in opvangcentra geregeld dieren binnen die duidelijke tekenen van vergiftiging vertonen, vaak met de dood tot gevolg. Ook voor de gezondheid van huisdieren en mensen is er een reëel risico.”

Kan je je vinden in het antwoord van de minister?

“Het gebruik van gif door de Vlaamse Milieumaatschappij wordt goed gemonitord, maar een overzicht van het rattenvergif dat de gemeenten verspreiden is er niet. In de praktijk ligt de hoeveelheid gif dus nog veel hoger dan men denkt. Gelukkig stelt minister Schauvliege dat ze op termijn minder rattenvergif wil gebruiken en dat ze op zoek gaat naar alternatieven.”

Krijgt deze vraag nu nog een staartje?

“Ik ben blij dat ik minister Schauvliege heb kunnen wakker schudden en dat zij het probleem alvast erkent. Dat is een belangrijke eerste stap naar verbetering. Na de zomer worden ook de resultaten bekendgemaakt van een nog lopend onderzoek naar de gevolgen van het gebruik van rattenvergif. Nadien neem ik verdere initiatieven. Ook de stijgende resistentie bij ratten is momenteel voorwerp van onderzoek. Nu al is het nodig de gifsoorten te variëren omdat het effect afneemt.

Structurele ingrepen zijn dringend nodig om te vermijden dat de al geleverde inspanningen verloren gaan.

De uitdaging is om aan rattenverdelging te doen zonder het milieu te schaden. Vandaag zijn we ons al wel bewust van de gevaren van pesticiden. Ik hoop dat we binnen enkele jaren hetzelfde kunnen beweren over rattenvergif.”

Schepen van Jeugd, Erfgoed, Musea, Toerisme, Evenementen en Kinderopvang

Rik Verwaest

De 29-jarige Rik Verwaest is sinds 2012 schepen in Lier. Als jongste schepen die de stad ooit had, en met een stevig pakket bevoegdheden, oefent hij zijn mandaat met overtuiging en flair uit.

“Met een gele golf van 32 procent van de stemmen haalde de N-VA in Lier een resultaat boven alle verwachtingen. Maar lang hebben we niet gefeest. Van de vorige ploeg erfden we een enorme schuldenberg. Dat betekent dus: zes jaar lang zuinig besturen. Toch hielden we onze belofte om de belastingen niet te verhogen én deden we een pak extra investeringen: in fietspaden, jeugd, sport, lokale economie, properheid, groen ... Halverwege kunnen we al tevreden terugkijken op ons parcours.

Jongste schepen

Dankzij een mooi persoonlijk resultaat werd ik tweede schepen. Met mijn 27 jaar was ik ook meteen de jongste schepen die Lier ooit had. Toch kreeg ik enkele stevige bevoegdheden: Toerisme, Musea, Erfgoed, Jeugd, Kinderopvang en Evenementen. Gelukkig sluiten die bevoegdheden mooi aan bij mijn ervaring. Ik was tien jaar leider bij de KSA en erg actief in de jeugdraad. Ook de rest van de portefeuille schrok me niet af. Van opleiding ben ik immers historicus. En als geboren Liereenaar heeft de geschiedenis van mijn stad me altijd al gefascineerd.

Als schepen van Erfgoed, Musea en Toerisme is het ‘verkopen’ van Lier mijn voornaamste taak. Echt moeilijk is dat niet: Lier is een stad die bij iedereen wel iets oproept. Klein Venetië, Parel der Kempen, Lierke Plezierke, Pallieters en Schapenkoppen ... Reken daar nog eens onze prachtige monumenten bij, zoals de Gummaruskerk, de Zimmertoren en ons Begijnhof. Geen wonder dus dat Lier jaarlijks tienduizenden toeristen uit meer dan vijftig landen ontvangt!

Toerisme en de kracht van verandering

Maar op onze lauweren rusten doen we niet. Toerisme is een snel veranderende sector. Ook hier is de kracht van verandering erg nodig. De tijd van de busreizen met gepensioneerden als voornaamste bezoekers is stilaan voorbij. De nieuwe generatie toeristen arriveert met de smartphone in de hand. Zij weten perfect wat ze willen en zijn erg kritisch. Een monument

met een bordje of een schilderij aan de muur volstaat al lang niet meer. In de 21ste eeuw moet je bezoekers prikkelen met iets unieks. Daar zijn we in Lier volop mee bezig.

Ons verouderde Zimmertorenmuseum werd dankzij de steun van minister van Onroerend Erfgoed Geert Bourgeois helemaal gemoderniseerd. Vandaag is het een belevingscentrum. Volgend jaar verhuist het toerismekantoor naar ons prachtige rococo-stadhuis. En in 2018, ten slotte, openen we een vernieuwd stadsmuseum, waar de ziel van onze stad in al haar glorie wordt getoond: geschiedenis, kunst en iconen als Felix Timmermans onder één dak.

We beperken ons natuurlijk niet tot de grote projecten. Ook ons gewone toeristische aanbod wordt elk jaar vernieuwd. Bezoekers moet je een reden geven om terug te keren. In samenwerking met lokale partners en horeca bieden we dit jaar onder meer digitale stadswandelingen aan, fietstochten met driegangenmenu, City Golf met een biertje, goedkope picknickmanden, bootje varen op de Nete ...

Zoals je wellicht al hebt gemerkt neem ik mijn job als levende advertentie voor mijn schoon Lier heel serieus. Maar je hoeft me niet op mijn woord te geloven. Kom deze zomer gerust eens een kijkje nemen. Tot in Lier!”

“Ons gewone toeristische aanbod wordt elk jaar vernieuwd. Bezoekers moet je een reden geven om terug te komen.”

Stuurt Syriza aan op een Grexit?

Eind januari kwam het radicaallinke Syriza in Griekenland aan de macht. De nieuwe regering wil minder besparen, minder hervormen en minder schulden terugbetalen. Er wordt steeds vaker gespeculeerd over een Grexit, waarbij Griekenland de eurozone zou verlaten. Europees Parlements lid Sander Loones geeft uitleg.

Zeker toen de Griekse minister van Buitenlandse Zaken ermee dreigde om 'miljoenen immigranten en duizenden jihadisten' op de Europese Unie los te laten indien die niet zou toegeven, waren de geruchten over een Grexit niet te negeren. Als klap op de vuurpijl

© ID/Geert Vanden Wijngaert

Europees Parlements lid Sander Loones: "Griekenland moet de hervormingen nu echt wel doorvoeren. Ook en vooral in het belang van de Griekse burgers."

eiste Griekenland 279 miljard euro van Duitsland om de schade uit de Tweede Wereldoorlog te vergoeden.

Sander, stuurt Syriza aan op een Grexit?

Sander Loones: "De Griekse bevolking heeft het lastig. Al jaren ondergaat ze een falend beleid. Een Grexit zou voor hen zowel voor- als nadelen hebben. Door eruit te stappen, zou Griekenland met een stevige devaluatie weer competitief kunnen worden, wat goed is voor bijvoorbeeld het toerisme en de export. Misschien biedt dat kansen op economische heropleving. Aan de andere kant willen de Grieken niet uit de euro stappen omdat ze weten dat dit een serieuze verarming zou betekenen."

Moeten we dan niet solidair zijn met de Grieken?

"Griekenland heeft de voorbije zes jaar al meer dan 240 miljard euro steun gekregen, waarvan een goeie 7 miljard van België. In ruil voor die solidariteit beloofde Griekenland zijn begroting op orde te zetten, de competitiviteit op te krikken en de bankensector op orde te zetten. Maar er is veel te weinig gebeurd. De hervormingen moeten nu echt wel worden doorgevoerd. Dat is

vooral ook in het belang van de Griekse burgers."

Waar is het verkeerd gelopen?

"Als we de analyse eerlijk maken? Bij de opstart van de eurozone. In een interview in 2011 verklaarde voormalig minister van Financiën Didier Reynders dat Griekenland lid is geworden van de eurozone op basis van vervalste cijfers en dat 'iedereen dat toen wist'. Een regelrechte schande. De voorbije jaren is er ook onvoldoende hervormd en bespaard. Nog steeds is er te veel fraude, corruptie, vriendjespolitiek. De experts van de Europese Centrale Bank (ECB), het Internationaal Monetair Fonds (IMF) en de Europese Commissie - samen de Troika - die Griekenland bijstaan bij het doorvoeren van hervormingen deden hun best. Maar je kunt een land niet besturen via ingevlogen experts en vertaalde rapporten. Griekenland zal het uiteindelijk toch zelf moeten doen."

Kan Griekenland het tij nog keren?

"De bal ligt in het Griekse kamp. De toegekende financiële hulp kan enkel worden verlengd onder bepaalde voorwaarden. Syriza zet zichzelf buitenspel als ze de voorwaarden eenzijdig naast zich neerlegt. En de grootste slachtoffers daarvan zullen helaas opnieuw de gewone Grieken zijn."

De Europese instellingen openen hun deuren voor u

Op zaterdag 9 mei viert de Europese Unie feest in Brussel. De Europese instellingen zetten naar aanleiding van de Dag van Europa hun deuren wagenwijd open.

De N-VA-delegatie nodigt alle N-VA-leden van harte uit om een kijkje te komen nemen in het Europees Parlement. Naast de verschillende debatten, infosessies en animatie is er van 12 tot 13 uur een N-VA-happening: 'Vlaanderen in Europa'. Aansluitend bieden we u een hapje en drankje aan, waarna u op eigen houtje op verkenning kan gaan in de Europese wijk (tot 17 uur).

Inschrijven kan via www.n-va.be/agenda/dag-van-europa

© Thinkstock

TTIP: kans op economische groei en extra jobs

TTIP (Transatlantic Trade and Investment Partnership) verhit de gemoederen. Voorstanders zien een beleidsinstrument om de handel tussen de EU en de VS eenvoudiger te maken en te bevorderen. Tegenstanders vrezen dat de Europese markt straks wordt overspoeld met 'chloorkippen' en hormonenvlees.

Sinds 2013 onderhandelen de Europese Unie en de Verenigde Staten over het Trans-Atlantisch Partnerschap voor Handel en Investerings (TTIP): een vrijhandelsverdrag dat moet zorgen voor economische groei en jobcreatie. Met het partnerschap wil men de toegang tot elkaars markt verbeteren en importtarieven afbouwen. Dit door allerlei belemmeringen weg te nemen en door de regelgeving beter op elkaar af te stemmen.

exportavontuur te beginnen zijn relatief gezien groter dan die van grote bedrijven. Dat is dus een belangrijk voordeel voor onze exportgerichte Vlaamse open economie, die goed is voor ongeveer 82 procent van de totale Belgische export.

We moeten ook aandacht hebben voor mogelijke risico's. Maar in hun verzet tegen TTIP vertellen tegenstanders veel onwaarheden. Een vaak gehoorde kritiek, bijvoorbeeld,

ren echter tot de strengste ter wereld. Die op elkaar afstemmen zou niet enkel de handel bevorderen, maar ook overvloedige duplicatie van de voorwaarden voor markttoegang de wereld uit helpen. Om een voor-

“TTIP biedt de kans om de handel tussen de EU en de VS beter te regelen, op basis van gedeelde normen en standaarden.

beeld te geven: TTIP zou kunnen leiden tot een halvering van het aantal dierproeven in de cosmetica-sector.

Win-winsituatie voor bedrijven en consumenten

Ook de culturele en taaldiversiteit van de lidstaten blijft gewaarborgd dankzij de zogenaamde 'culturele uitzondering'. Door culturele en audiovisuele producties vooraf uit het TTIP-akkoord te sluiten, voorkomen we dat onze eigen cultuur volledig zou worden weggespoeld door buitenlandse producties. De N-VA-vertegenwoordigers die de TTIP-onderhandelingen opvolgen, zullen er alvast op toezien dat het niet enkel bij beloftes blijft.

Een goed handelsakkoord tussen de EU en de VS kan een win-winsituatie opleveren voor de Vlaamse bedrijven én de consumenten. TTIP biedt de kans om de handel tussen beide werelddelen beter te regelen, op basis van gedeelde (beschermings)normen en standaarden. Wordt TTIP een leidraad voor toekomstige handelsakkoorden?

TTIP is belangrijk voor onze Vlaamse open economie, die instaat voor 82 procent van de totale Belgische export.

TTIP zorgt voor meer export

Dankzij TTIP zullen Europese bedrijven gemakkelijker toegang krijgen tot de Amerikaanse markt, en vice versa. Vooral kmo's profiteren daarvan, want hun kosten om aan een

is dat TTIP ten koste zal gaan van de strenge Europese normen die vandaag gelden inzake voedsel, milieu, gezondheid en consumentenbescherming. Zowel de Europese als de Amerikaanse normenstelsels beho-

Crisis in de kinder- en jeugdpsychiatrie

De voorbije weken kopten de kranten over de schrijnende toestanden in de kinder- en jeugdpsychiatrie. Vlaams volksvertegenwoordiger Björn Anseeuw, zelf verpleegkundige, trok onmiddellijk aan de alarmbel.

Eerst was er het verhaal van Astrid, een tienermeisje dat een crisisopname nodig had in de jeugdpsychiatrie, maar dat door plaatsgebrek in de volwassene psychiatrie belandde. Kort daarna werd er bericht over een ander kwetsbaar en getraumatiseerd tienermeisje, dat in een politieel terechtkwam. En Glenn, ten slotte, werd op straat gezet net nadat hij drie zelfmoordpogingen achter de rug had. Drie schrijnende verhalen op enkele weken tijd.

Mensonterend

Het gaat hier om erg kwetsbare jongeren die vaak al heel wat hebben meegemaakt in hun jonge leven. Net op het ogenblik dat ze onze hulp het hardst nodig hebben, laten we hen in de kou staan. Erger nog, Astrid en Glenn zijn geen uitzonderingen: het probleem met de opvangplaatsen in de kinder- en jeugdpsychiatrie sleept al decennia lang aan. “Mensonterend”, vindt Jong N-VA. De jongerenpartij reageerde dan ook opgelucht toen Björn Anseeuw hard aan de alarmbel trok. Vanop de meerderheidsbanken is dat misschien ongebruikelijk, maar er moest worden ingegrepen.

Zowel Vlaanderen als de federale overheid zijn bevoegd voor belangrijke delen van de geestelijke gezondheidszorg. “De zesde staatshervorming verdeelde de bevoegdheid voor kinder- en jeugdpsychiatrie niet alleen op een erg onlogische manier, ze was bijna het excuus voor de bevoegde ministers om te dralen in plaats van in te grijpen”, betreurt Anseeuw. “Niet alleen de

bevoegdheden over de eerste lijn zijn hopeloos versnipperd. Ook voor het crisisbed waar zowel Astrid en Glenn tevergeefs op wachtten, zijn zowel

luidde dat er genoeg bedden waren, maakt de federale regering voor dit jaar toch nog vijf miljoen euro vrij. We hebben met de N-VA vanaf dag één aan die kar getrokken. Dat loont. Nu komt het erop aan om de inzet van die middelen goed op te volgen. Ik heb daarover alvast goede afspraken gemaakt met mijn collega in het federale parlement, Renate Hufkens.”

Björn Anseeuw: “Zowel Vlaanderen als de federale overheid zijn bevoegd voor belangrijke delen van de geestelijke gezondheidszorg.”

Vlaanderen als de federale overheid elk voor een stukje bevoegd.” Redenen te over dus om elkaar niet langer met de vinger te wijzen, maar de krachten te bundelen, over de beleidsniveaus heen.

Meer capaciteit en betere organisatie

Jong N-VA vraagt dat er op korte termijn extra bedden worden vrijgemaakt voor de crisisopvang in de kinder- en jeugdpsychiatrie. “En die bedden komen er nu”, bevestigt Anseeuw. “Waar het begin maart nog

De N-VA wil bovendien dat het beschikbare aanbod beter op elkaar wordt afgestemd. “Vandaag is het hulpverleningsaanbod voor kinderen en jongeren erg divers, maar niet goed op elkaar afgestemd. Daardoor stukt de zorgketen al te snel. Daarom is het goed dat we nu, over de beleidsniveaus heen, met alle zorgvoorzieningen werk zullen maken van echte zorgnetwerken. Zo is een betere geestelijke gezondheidszorg voor jongeren niet alleen een kwestie van meer centen maar ook van een betere organisatie”, besluit Björn Anseeuw.

Els Witte: “Het orangistische verzet na 1830 bleef te lang onderbelicht”

Het emeritaat bood historica Els Witte (VUB) eindelijk de tijd die ze nodig had om de geschiedenis van het orangistische verzet na de Belgische Revolutie van 1830 diepgaand te onderzoeken. Dat leverde een lijvig boek op met enkele verrassende nieuwe inzichten: ‘Het verloren koninkrijk’.

Waarom duurde het zo lang voor de orangistische beweging, die het Verenigd Koninkrijk der Nederlanden wou herstellen, de aandacht kreeg die zij verdiende?

“Als ik voor mezelf spreek, is het vrij duidelijk. Toen ik in 1970 mijn proefschrift schreef over die periode, ontdekte ik dat de Oranjegezinde tegenstanders van de Belgische Revolutie veel belangrijker waren dan Henri Pirenne (bekend geschiedschrijver, red.) en zijn navolgers het ons voorhielden. En dat die onderbelichte beweging beslist een eigen monografie verdiende. Maar ik ontdekte ook dat daartoe veel tijdrovend onderzoek in de Haagse archieven nodig was. Met het emeritaat kwam er eindelijk tijd vrij om regelmatig naar Den Haag te gaan. En na bijna vijf jaar onderzoek en redactiewerk lag het boek er.”

Waarom zijn anderen u niet voorgegaan?

“Die periode, hoe boeiend ook, staat helaas niet meer in het centrum van de historische belangstelling. De aandacht is vooral naar de twintigste eeuw verschoven. Een paar historici schreven er wel over, maar enkel over deelaspecten en zonder veel rekening te houden met de inhoud van de massa’s Haagse archieven. Zo bleven de orangisten als de verliezers van de geschiedenis onderbelicht. En Pirennes nationalistische

visie bleef het historische debat overheersen. Hoe weinig die visie met het resultaat van het nieuwe bronnenonderzoek overeenstemt, verbaasde me trouwens meer dan eens.”

Dat bronnenonderzoek leverde heel wat nieuwe inzichten op. Wat veraste u het meest?

“Ik stelde vast dat het orangisme een omvangrijke, wijdvertakte, gevaarlijke en hard onderdrukte beweging was, die rechtstreeks aansloot bij de regeringsgezinde Zuid-Nederlandse elite die tevreden was met het beleid van Willem I. Haar banden met de Vlaamse Beweging bleken ook veel losser dan voorheen werd aangegeven.

Verbazen mag dat eigenlijk niet want die ‘taalminnaren’ zochten al vrij snel aansluiting bij de Belgische elite, die ook in Vlaanderen was verfranst. Tegelijk - en opvallend genoeg - stond het orangisme ook wel sterk in de Waalse steden. De beweging was zelfs hoofdzakelijk Franstalig.

Maar wat me toch het meest verbaasde, was hoezeer het noorden het zuiden kwijt wilde in 1830. Het noorden kantte zich ironisch genoeg zelf tegen de Belgische orangisten die samen met koning Willem I, en daarna Willem II, voor de hereniging bleven strijden. Toen de steun van beide vorsten verdween, kwam er een einde aan de beweging en bleef er enkel nog een heimweecultus over. Maar dan schrijven we al 1850.”

In onze rubriek ‘Meerwaarde’ (bladzijde 23) verloten we drie exemplaren van ‘Het verloren koninkrijk’.

Historica Els Witte biedt een nieuwe kijk op de Belgische ontstaansgeschiedenis.

Blijven we onze economie doperen?...

Europese Centrale Bank (ECB)
injecteert goedkoop
geld in de economie

*Ze print geld
en koopt daarmee
obligaties*

€ 1.140.000.000.000

Quantitative Easing=
Meer geld op de markt

1

Aanslag op
spaarders en
pensioenen

*Vastgoed en
huizen raken
overgewaardeerd*

2

Risico op
zeepbellen

**Druk om te
hervormen
daalt**

*Overheden lenen
makkelijker*

3

Meer
overheids-
schulden

NVA
DENKEN.DURVEN.DOEN

De N-VA kiest voor echt herstelbeleid!

**Begroting
op orde**

Staatsschuld ↘

**Overheid focust
op kerntaken**

Overheidsuitgaven ↘

**Werken
belonen**

Belastingdruk ↘

**Ondernemers
laten ondernemen**

Jobs ↗

**(Inter)nationale
handel vrijmaken**

Koopkracht ↗

**Financieel
systeem versterken**

Investerings ↗

100 jaar Armeense genocide

In Turkije noemen ze het een 'kwestie', in vrijwel heel de rest van de wereld een genocide. Achter die semantische discussie schuilt nog steeds een wrange strijd voor de erkenning van de moord op zowat een miljoen Armeniërs in 1915 en 1916 door het Turks-Ottomaanse rijk.

In 1915 is het Turks-Ottomaanse rijk verwickeld in de Eerste Wereldoorlog. Militair verloopt die confrontatie nogal desastreus. Daarenboven verloor het bij de Balkanoorlogen in 1912 nogal wat grondgebied. De Armeense bevolkingsgroep krijgt de schuld van de vele tegenslagen. Het zware verlies van het leger tegen de Russen in Sarikamish in Ottomaans Armenië werd aanzien als 'Armeens verraad' en leidde al gauw tot een gecoördineerde vervolging van de Armeniërs.

In het Tsitsernakaberd-monument in Yerevan brandt de eeuwige vlam ter nagedachtenis van de Armeense slachtoffers.

Nadat men eerst de Armeense militairen in het Ottomaanse leger buitenspel had gezet, werd de Armeense elite (politici, intellectuelen, journalisten ...) in Istanboel aangepakt. In de nacht van 24 april 1915 worden ze opgepakt, weggevoerd

en later vermoord. 24 april is daarom de internationale herdenkingsdag van de Armeense genocide.

Het hek was daarna helemaal van de dam. In enkele maanden tijd werden honderdduizenden Armeniërs gedeporteerd naar het zuiden van het rijk (tegenwoordig Syrië en Irak). Daar wachtte hen een vreselijk lot. Wie niet omkwam van de honger, werd vaak op beestachtige wijze vermoord door de plaatselijke Turkse, Koerdische of Arabische bevolkings-

groepen. De ooggetuigenverslagen van toen doen nu nog steeds de adem stikken.

Naar schatting 1,2 tot 1,4 miljoen Armeniërs werden gedeporteerd. Bijna een miljoen van hen overleefden het niet. Naast de semantische discussie wordt er overigens ook over de cijfers gebakkeleid. Volgens de Turkse regering "zijn er inderdaad slachtoffers gevallen tijdens de deportaties - zo'n 200 000 tot

500 000". En hoewel Turks premier Erdogan vorig jaar nog verklaarde dat het een plicht is om het leed van de Armeniërs in herinnering te brengen, riep hij recent nog de Turkse ambassadeur uit Vaticaanstad terug toen de paus de moorden in Armenië een genocide noemde.

Licht op Oranje

In *Het verloren koninkrijk* gaat historica Els Witte op ontdekkingsstocht naar de wortels van het orangisme. Uit nauwelijks onderzochte archieven haalde zij veelzeggende correspondentie, die vaak in geheimschrift was opgesteld. Aan de hand van die bronnen weet Witte een uniek en rijkgeschakeerd beeld te schetsen van de orangistische beweging. Daarnaast werpt zij een licht op de druk beoefende Oranjecultus, die nog lang niet is doodgebloed.

Het verloren koninkrijk is een standaardwerk over een cruciale periode uit onze geschiedenis die, zoals steeds, door de

overwinnaars werd geschreven. Maar zoals de Nederlandse kwaliteitskrant *NRC Handelsblad* het stelde: "Het gebeurt niet vaak dat een historicus geschiedenis echt kan herschrijven. Maar Els Witte is het gelukt."

Els Witte, Het verloren koninkrijk. Het harde verzet van de Belgische orangisten tegen de revolutie 1828-1850. De Bezige Bij, 496 blz.

3 x gratis

Drie lezers ontvangen van ons een exemplaar van *Het verloren koninkrijk*. Ze moeten wel het antwoord kennen op onze wedstrijdvraag: "Aan welke universiteit doceerde Els Witte?" Stuur uw antwoord voor 9 mei naar magazine@n-va.be of naar N-VM, Koningsstraat 47 bus 6, 1000 Brussel.

MEERWAARDE

Kracht van Verandering, Motor van Vooruitgang

Als gemeenschapspartij wil de N-VA na decennia van stilstand het land terug in beweging krijgen. We moeten moeilijke, maar noodzakelijke keuzes maken om als gemeenschap weer vooruit te gaan. En dat heeft resultaat! Stilletjes aan zien we dat de motor terug aanslaat. We gaan vooruit en we laten niemand in de steek.

Dat willen we duidelijk maken met onze nieuwe campagne: dat de N-VA de brede gemeenschapspartij is die werkt aan de verandering en vooruitgang voor alle Vlamingen. Dat wij de Kracht van Verandering zijn. En vooral: dat we de Motor van Vooruitgang zijn.

Iedereen #Helfie

Tijdens de campagne organiseert de N-VA samen met de lokale afdelingen een pak acties die op een positieve manier bijdragen aan de Vooruitgang. Ook u kan als #Helfie een steentje bijdragen!

Dat kan heel eenvoudig door onze affiche voor het raam te hangen.

U vindt die bij dit magazine. Misschien heeft u wel plaats voor een tuinbord? Contacteer dan snel uw lokale afdeling! En ook online kan u #Helfie worden door ons filmpje te delen op Facebook of Twitter.

- **In het weekend van moederdag, op 9 en 10 mei, zetten de lokale afdelingen mama letterlijk in de bloemetjes.** Want zij is de ultieme #Helfie! Hou ook onze website n-va.be/vooruitgang in de gaten en ontdek er wat u kan doen om de mama's in uw leven een duwtje in de rug te geven.
- Als gemeenschapspartij zijn we trots op diversiteit en gaan we volop voor verscheidenheid. Want Vooruitgang en Verscheidenheid gaan hand in hand. **Stapt u met onze #Helfies mee in de Gay Pride op zaterdag 16 mei in Brussel?** We verzamelen om 13.30 uur voor het Centraal Station in Brussel. Nog vragen? Surf dan naar n-va.be/andersdurvendendenendoen.
- Als brede volkspartij voelt de N-VA zich nauw verbonden met iedere Vlaming die direct of indirect door kanker is getroffen. Het is niet onze slijm om bij de pakken te blijven zitten. Dus binden we als echte #Helfies de strijd aan. **Vier N-VA-teams fietsen de 1000 km van Kom op tegen Kanker in het Hemelvaartweekend van 14 tot en met 17 mei.**
- **Zelf een steentje bijdragen aan de Vooruitgang van het kankeronderzoek?** Maak uw gift rechtstreeks over aan 'Kom op tegen Kanker' op het rekeningnummer BE14 7331 9999 9983 (BIC-code: KREDBEBB) en word zo zelf een #Helfie. Belangrijk: vermeld in de ruimte voor de mededeling zeker het N-VA-actienummer '170-043-275 + gift'.
- **Ook via onze grote veiling kan u mee uw schouders zetten onder dit initiatief.** Ten voordele van Kom op tegen Kanker verkopen de N-VA-politici unieke items en ervaringen om geld in te zamelen. Bieden kan tot en met 3 mei via www.n-va.be/kolk2015
- **In mei en juni kan u heel concreet #Helfie worden.** Omdat Verandering ons in het bloed zit, zet de N-VA in heel Vlaanderen een Roodshow op. Hou begin mei uw mailbox en n-va.be/vooruitgang goed in de gaten. U leest dan waar en wanneer u - letterlijk - de handen uit de mouwen kan steken om bloed te geven.

Viert u mee 1 jaar Vooruitgang?

Eind mei is het net één jaar geleden dat de Vlamingen naar de stembus trokken en met een duidelijke meerderheid voor Verandering kozen. Tijd voor een verjaardagsfeest. Want er is reden om te feestjen! Na jaren van stilstand wordt werken weer lonend en groeit het vertrouwen in de economie. Iedereen draagt zijn steentje bij, zodat iedereen er ook op kan vooruitgaan.

Op onze gezellige familiedag, op zaterdag 30 mei van 10.30 tot 18 uur op Recreatiedomein De Schorre in Boom, nodigen we u, uw familie en alle andere N-VA-leden uit om samen met ons te klinken op één jaar Vooruitgang. Want ook u bent een #Helfie. Ook u geeft de Motor van Vooruitgang dat extra duwtje!

Programma

- 11 uur** Optreden van Band 4 Kids, met Ellen Dufour (VTMKZOOM) en Tom Olaerts (ex-KetnetBand)
- 12 uur** Feestelijke toespraak door N-VA-voorzitter Bart De Wever
- 16 uur** Optreden van de Soulbrothers met Charel Van Domburg (Magical Flying Thunderbirds), Vincent Goeminne (Dinky Toys/Plain Vanilla) en Wim Soetaer.
- 13-18 uur** Doorlopende kinderanimatie met springkastelen en grime, sportieve wedstrijden tussen tientallen afdelingsploegen, avontuurlijk plezier voor klein en groot, en ruimte zat om te klinken op de Vooruitgang!

U vindt het volledige programma in detail op de uitnodigingsbrief die u eind april in de bus krijgt. En u kan ook altijd terecht op n-va.be/1jaarvooruitgang voor meer details.

Opgelet: vooraf inschrijven is noodzakelijk. Dat kan via het ledenportaal op <http://mijn.n-va.be> of telefonisch op 02 219 49 30.

Word ook #Helfie

Vooruitgang gaat over #Helfies, niet over selfies. Om vooruit te komen moeten we allemaal ons steentje bijdragen. Net zoals Lucas, Mauro, Ella, Dirk en alle anderen die in ons campagnefilmpje de Motor van Vooruitgang mee in gang duwen. #Helfies zijn de helpende handen. Ze nemen het heft in eigen handen. Zo evolueert ons bekende V-teken naar een duwende hand.

Benieuwd hoe Lucas de handen uit de mouwen steekt? Bekijk dan zeker het campagnefilmpje op n-va.be/vooruitgang. En deel het met iedereen die de Vooruitgang een duwtje in de rug wil geven.

Duw mee op
n-va.be/vooruitgang

1 JAAR VOORUIT GANG

N-VA Hasselt

Deze maand nemen we onze afdeling in Hasselt onder de loep. De N-VA is de grootste oppositiepartij in de Limburgse hoofdstad. En met enkele nationale kleppers zoals Steven Vandeput (minister van Defensie) en Lies Jans (Vlaams volksvertegenwoordiger en nationaal ondervoorzitter) heeft de afdeling een paar extra troeven in handen.

“In 2012 werden we uit de meerderheid geweerd door de zetelende meerderheid. Maar ons doel is heel duidelijk: in 2018 willen we deel uitmaken van het stadsbestuur”, valt afdelingsvoorzitter Marc Roppe met de deur in huis. “De wijze waarop onze elfkoppige fractie haar oppositierol opneemt, was men niet gewoon in de stad. De meerderheidspartijen lappen meer dan eens formele verplichtingen in de gemeenteraad aan hun laars, maar onze raadsleden laten het niet na hen daar fijntjes op te wijzen. Daarnaast bereiden we de gemeentelijke dossiers uiteraard ook goed voor. De input hiervoor komt niet alleen van de raadsleden. Ook de leden van de afdeling worden uitgenodigd om hun inhoudelijke inbreng te leveren op thematische vergaderingen.”

Vinstermik

Het afdelingsbestuur draagt de betrokkenheid van de leden dus hoog in het vaandel. “We plannen ook nog een bevraging bij onze leden”, zegt Marc. “Enerzijds willen we te weten komen wat ze van het bestuur verwachten, maar anderzijds ook wat wij van hen kunnen verwachten. We willen bovendien ons eigen ledenblad *Vinstermik* nieuw leven inblazen. (*Vinstermik*’ is een Hasselts woord voor een nieuwsgierig persoon: iemand die van achter het raam naar buiten spiedt, red.) Geen uitgebreid magazine, maar een bondig A4’tje om de leden op de hoogte te houden.”

Het afdelingsbestuur is redelijk groot. Dat vergt wel wat organisatie en vergader-

discipline. Daarom is er een kernbestuur opgericht dat de verschillende vergaderingen kan voorbereiden en stroomlijnen. “Maar voor alle duidelijkheid: alle beslissingen worden nog steeds genomen door het afdelingsbestuur”, stelt de afdelingsvoorzitter. Hij staat er ook op het goede voorbeeld te geven en steekt steeds zelf de handen uit de mouwen. “Als afdelingsvoorzitter moet je in eerste instantie het respect van je bestuursleden verdienen. Pas dan kan je de groep bij mekaar houden,” zegt Marc nog. “Dat vergt tijd en moeite, maar het schenkt wel veel voldoening.”

De mooie verkiezingsuitslag van 25 mei 2014 heeft het bestuur in zijn aanpak gesteekt. De Hasseltse kandidaten op de Vlaamse en federale verkiezingslijsten behaalden een zeer goed resultaat. Een beter resultaat zelfs dan de kandidaten van de meerderheidspartijen op hun respectieve lijsten. Na meer dan twee jaar werken is de perceptie in Hasselt duidelijk: dé lokale oppositiepartij bij uitstek is de N-VA.

Ligging: hoofdstad van de provincie Limburg, gelegen aan Albertkanaal en Demer
Deelgemeenten: Kermt, Kuringen, Sint-Lambrechts-Herk, Spalbeek, Stevoort, Stokrooie en Wimmertingen

Aantal inwoners: ruim 75 000

Bekende inwoners: Axelle Red (zangeres), Stijn Helsen (modeontwerper en designer), Anthony Kumpen (racepiloot)

Bestuur: coalitie van Helemaal Hasselt (sp.a) en CD&V. N-VA Hasselt telt een federaal minister (Steven Vandeput), een Vlaams Parlementslid (Lies Jans), een provincieraadslid, elf gemeenteraadsleden en drie OCMW-raadsleden.

Ongemakkelijke waarheden

Het lied wordt nog zelden gezongen maar is meer dan ooit actueel: 'La Vérité' van Guy Béart. De tekst herhaalt met regelmaat waarover het gaat: "... qui dit la vérité il doit être exécuté". De klacht spoort wonderwel met wat Bart De Wever is overkomen.

Nadat burgemeester De Wever bij de voorstelling van het boek van Bilal Benyaich enkele ongemakkelijke waarheden over de allochtone gemeenschap had geformuleerd, kreeg hij meteen de volle laag. Uit zijn woorden groeiden meerdere staarten, onder meer in het duidingsprogramma *Terzake* en vooral in *Reyers laat* (VRT). Wie deze merkwaardige uitzending (5/04/2015) heeft gemist, kan ze nog bekijken als aflevering 68 op de VRT-webstek. Ze bevat bovendien een stevige discussie met filosoof Etienne Vermeersch over identiteit, Vlaams en ander nationalisme.

Racisme en discriminatie zijn niet de oorzaken maar wel de gevolgen van een falende en gebrekkige integratie van nieuwkomers in onze samenleving, is zowat de stelling die De Wever vertolkte. Maar dé uitspraak waarmee hij zich de duvel op de hals haalde, was "dat tachtig procent van de Marokkaanse gemeenschap in Antwerpen uit Berbers bestaat, een gesloten groep met veel wantrouwen tegenover de overheid, een zwak geor-

ganiseerde islam en een groep die zeer vatbaar is voor salafisme" (een fundamentalistische stroming binnen de islam).

Taboe

Het noemen van een bepaalde groep binnen de allochtone gemeenschap is blijkbaar taboe. De Wever werd meteen tot de racist-van-het-jaar uitgeroepen. Met andere woorden: *il doit être exécuté*. Dat zijn socialistische col-

Een ongemakkelijke waarheid: van de allochtonen in België heeft 43 procent werk.

lega's eerder gelijkaardige uitspraken deden, wordt hén wel maar De Wever niet vergeven. Louis Tobback had het ooit over "Ghanezen die hier aankomen met het adres van het OCMW op zak." Burgemeester Daniël Termont vond dan weer dat de Roma in zijn stad de normen en waarden van Gent niet kennen. Dat ze hun behoefte op straat of in de parken doen, dat ze stellen, zich prostitueren en nachtlawaai maken. Bovendien kraken ze leegstaande panden. Vriendelijk tegenover 'een bepaalde groep' is toch wat anders! Maar geen nood: Tobback en Termont komen moeiteloos weg. Wie hun politieke obediëntie kent, weet waarom.

Het probleem stellen is één, het oplossen is andere koek. Daarover onderzocht verklaarde De Wever aan *De*

Morgen (23/03/2015) dat "... een opwaartse sociale mobiliteit het probleem van racisme in Vlaanderen kan oplossen." En de cijfers liegen niet, zij komen uit onverdachte hoek: de VDAB. "Onvoldoende scholing is de belangrijkste oorzaak van de werkloosheidskloof tussen allochtonen en autochtonen." Amper 43 procent van de allochtonen in België heeft werk. Niet zozeer door discriminatie, maar door zonder diploma of ongeschoold op de arbeidsmarkt te komen.

Of, zoals De Wever het dus stelde, "een opwaartse sociale mobiliteit is noodzakelijk." Wat hem in *De Morgen* de mooie titel opleverde: "Met 3 694 allochtonen in dienst doet niemand beter dan de Antwerpse burgemeester." 17,9 procent medewerkers met een migratieachtergrond, niet slecht voor een 'racistische burgervader'. Tegenover de 10,8 procent van Gent (met wat heet de tweede beste burgemeester ter wereld). Sint-Niklaas, waar Lieven Dehandschutter (N-VA) bestuurt, doet het als kleine centrumstad met 12,3 procent een stuk beter dan de provinciehoofdstad.

Om maar te zeggen dat die van de N-VA nog niet zo'n vreselijke racisten zijn.

Maurits van Liedekerke

Maurits van Liedekerke was hoofdredacteur van het VU-weekblad *Wij*. Op deze bladzijde schrijft Maurits - afwisselend met Anne-Laure Mouligneaux, Stefaan Huysentruyt en Frieda Brepoels - over de actualiteit.

Senator Pol Van Den Driessche

Pol Van Den Driessche was delegatieleider van de Belgische parlementsleden die van 28 maart tot 1 april deelnamen aan de voorjaarsvergadering van de Interparlementaire Unie (IPU) in Hanoi. Ook senator Andries Gryffroy was mee. De missie leverde een diplomatiek succes op.

6.45 uur

“Good morning sir, this is your wake-up call. Have a nice day!”, klinkt de fluwelen stem door de telefoon. Ik duw de gordijnen van mijn hotelkamer open. Er hangt een mistige sluier over Hanoi. Beneden beheersen tientallen scooters het hectische verkeer van de Vietnamese hoofdstad.

8.00 uur

De Groep 12+, die de Westerse landen binnen de Interparlementaire Unie (IPU) verenigt, vergadert. Vooral de Fransen en Canadezen vinden dat we voluit moeten gaan voor ons resolutievoorstel over de aanpak van terrorisme. Samen met de Australische parlementsvoorzitster Bishop, een zeer gedreven 72-jarige oud-minister die van etiquette houdt, willen wij dat de tekst duidelijk is en ook namen noemt.

11.00 uur

In de plenaire vergadering start de discussie over de nieuwe ontwikkelingsdoelstellingen die in het najaar door de Verenigde Naties worden vastgelegd. Samen met MR-collega Alain Destexhe zoek ik medestanders. Marokko speelt woordvoerder van de Arabische landen: er mag geen verwijzing naar de islam in de tekst staan en dus moet IS (Islamitische Staat) worden geschrapt. We plooiën niet. In de wandelgangen zie ik dat ook Iran en Syrië naar steun hengelen voor hun tekst.

17.00 uur

We zetten onze pendeldiplomatie verder. IS wordt ‘Daesh’. We overtuigen Aziatische, Afrikaanse en Amerikaanse collega’s en ‘masseren’ islamlanden. Ik doe

dat ook in een tussenkomst op het spreekgestoelte. Mijn stem slaat eventjes over: “Let’s turn words into actions. Our democratic values must prevail.” Het applaus doet deugd.

18.15 uur

Elk land beschikt over een aantal stemmen en moet beslissen welk voorstel naar het redactiecomité gaat: dat van Tsjaad, Syrië, Iran of het onze. Het lijkt op de puntenverdeling bij het Eurovisiesongfestival. Tsjaad en Syrië halen de vereiste tweederdemeerderheid niet. De Iraanse tekst met 830 stemmen doet dat wel. Maar het onze klopt af op 1 017. De altijd strenge Bishop geeft me een kus, mijn collega uit Bhutan houdt het bij een brede glimlach en hoofse buiging. Ik pas voor het aansluitende cultuurfeest, uitgeput. Mijn vrouw Katrien zegt iets over trots zijn, voor ze het nachtluchtje dooft.

48 uur later

De honderden parlementsleden stemmen allen in met onze tekst. De resolutie bepleit een harde aanpak van terroristen en hun financiers, dringt aan op een internationale strategie en eist dat ook vernieuwers van cultureel erfgoed worden vervolgd.

België-Belgique
P.B. - P.P.
Gent X
BC 4238

Erkenningsnummer P2A9064
Toelating gesloten verpakking -
9099 Gent - X BC 4238

V.u. & afzendadres:
Bart De Wever, VPRTI vzw,
Koningsstraat 47 bus 6 - 1000 Brussel

Maandelijks behalve in juli en augustus.

Afgiftekantoor Gent X
April 2015

- facebook.com/nieuwvlaamsealliantie
- bekijk de filmpjes van de N-VA op YouTube
- vind de N-VA op LinkedIn
- volg de N-VA op Twitter

Nieuw-Vlaams Magazine

Colofon

Nieuw-Vlaams Magazine wordt uitgegeven door vzw Vlaams Pers-, Radio- en TV-instituut en is het partijblad van de Nieuw-Vlaamse Alliantie (N-VA). Het wordt verzonden onder een folie op basis van zetmeel die 100 % biologisch afbreekbaar is.

Coördinatie en eindredactie:
Nele Hijs.

Medewerkers:
James De Paepe, Lieven De Rouck,
Maarten Debruyne, Jong N-VA, Xavier Lesenne,
Joachim Pohlmann, Sander Roelandt,
Dirk Van Bastelaere, Jan Van der Vloet,
Maarten Vanderhenst, Tobias Vyncke.

Directeur:
Piet De Zaeger.

Vormgeving en druk:
JM-Grafische vormgeving, Spiegel 1,
9860 Oosterzele, T. 09 362 74 33.

Foto voorkaft: © N-VA
Foto's inhoud blz. 3:
© N-VA - © Thinkstock - © Thinkstock

Jaarabonnement:
€ 12,50 op rekeningnummer
BE83 4350 2597 0115 van VPRTI vzw.

Contact:
T. 02 219 49 30
Fax 02 217 35 10
E-mail: magazine@n-va.be

Dit nummer werd afgesloten op
17 april 2015.

Wenst u onze wekelijkse digitale
nieuwsbrief te ontvangen?
Schrijf u dan nu in via
www.n-va.be/nieuws